

Bajky

- veršované i prozaické příběhy převážně o zvířatech (ale i věcech a rostlinách), která jednají a mluví jako lidé (personifikovaná zvířata)
- z textu vyplývá poučení – buď mezi řádky, nebo je přímo shrnuté v textu
- často sloužila jako kritika společnosti – nemohli kritizovat panovníka přímo, tak zvolili nepřímou formu, nejčastěji se objevuje v dobách silné „politické cenzury“ (klasicismus)

Nejznámější představitelé

Ezop (Aisópos) – 6. st. př. n. l., starověké Řecko

Phaedrus – 1. st. n. l., starověký Řím

Jean de La Fontaine (1621–1695), Francie

- oba předchozí hlavním zdrojem
- kritika především vyšší vrstvy, pokrytectví, lstivosti, nespravedlnosti, bezohlednosti

Ivan Andrejevič Krylov (1769–1844), Rusko

- ruský novinář, přispěl k rozvoji ruského verše
- žánrová různorodost (povídka, alegorie, epigram), bajky zlidověly
- postihuje všechny sféry soudobého života

J. R. Kipling – Bajky i nebajky (pohádky o zvířatech – proč má slon chobot, velbloud dva hrby...)

Češi:

ačkoliv byly bajky od středověku velmi oblíbené, v Čechách se objevují jen sporadicky, nejvíce ve 20. st.

K. Čapek – Bajky a podpovídky

Ivan Olbracht (1882–1952) O mudrci Bidpajovi a jeho zvířátkách

Oldřich Sirovátka (1925 – 1992) – Nejkrásnější bajky pro nejmenší

Oldřich Syrovátka (1911 – 1977) – Bajky dětem

- Bajky pro caparty

Jiří Žáček – Bajky, skorobajky a vzdorobajky ze světa zvířat i lidí

Josef Lada - Bajky